

Kdo se bojí advokátů?

eFocus

V příloze „Právo a justice“ Lidových novin (sobota 11. května 2013) jsem si přečetla rozhovor s Danielem Hůlem nazvaný až přízračně „Advokátní komora jedná jako velmoc“. Daniel Hůle pracuje léta v organizaci „Člověk v tísní“ a soustředí se mimo jiné na boj proti nekalým praktikám v úvěrovém byznysu a proti trhu s pohledávkami s nesplácenými úvěry spojeným. Myslím, že není nutné vracet se k nedávnému rozhodnutí Ústavního soudu, který do pohledávkového byznysu zasáhl svým rozhodnutím o zrušení vyhlášky o paušálních náhradách. Z celého rozhovoru je však patrné, jak prvoplánově a nepromyšleně je možné přistupovat k řešení různých problémů, v tomto případě vymáhání pohledávek menšího rozsahu.

Čtenář článku nabývá dojmu, že advokát, který zastupuje klienta v malých sporech, je vlastně zbytečný a navíc troufalý, neboť za svou práci chce dostat zapláceno (a vždy nekřesťansky)! Podle pana Hůleho si věřitelé mají vymáhat své (malé) pohledávky sami, což bude podpořeno tím, že náklady právního zastoupení by advokátu neměly být přiznávány. V této souvislosti může tato úvaha dojít ještě dál – co takhle nepřiznávat náklady řízení v soudních sporech vůbec? Nebo komukoli? Pod rouškou svobody přístupu k ochraně práv, zamezení „ožebračování“ obyvatelstva je tato myšlenka přece tak přitažlivá!

Musím jednoznačně uvést, že se v žádném případě nezastávám praktik v pohledávkovém byznysu. Musím však také jednoznačně uvést, že každý má za svou práci dostat zapláceno (i advokát). Zmíněný článek na mne bohužel dělá dojem, že advokát (zaštitěný velmocensky jednající advokátní komorou) je největší pijavice a pro klienta nebezpečný. Nebezpečný je i pro ubohou protistranu, která by snad podle výsledku řízení měla nahradit náklady řízení!

Ze zkušenosti advokáta, provozujícího svou praxi mimo Prahu, mohu však říci, že mnoho žalob na zaplacení pohledávek, které za klienty podávám, je v řádu těch ne příliš vysokých. Jak tedy vysvětlit takovému úspěšnému žalobci, který se domáhá zaplacení pohledávky, že má uhradit náklady právního zastoupení advokátu, který hájí jeho zájmy, ale protistrana k náhradě nákladů podle výsledku sporu povinná nebude (nebo náhrada nákladů bude naprosto minimální)? A jak vysvětlit těm, kdo prosazují šmahem úpravy v odměňování za právní zastoupení, že i spor o relativně malou částku peněz může být složitější a náročnější než kterýkoli jiný o částky daleko vyšší? A že soudní řízení je a musí být formálně poněkud složitým procesem, ve kterém se účastníci sami někdy nejsou schopni orientovat a advokát je tím, kdo je procesem odborně provede a za odbornost ručí? A hlavně – jak vysvětlit někomu, kdo pochopit nechce, že advokát je osoba práva znalá, erudovaná, která na sebe zápisem do seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou bere nemalou osobní odpovědnost, dobrovolně se podrobuje etickým i stavovským regulím? Poskytování právních služeb není byznys jako každý jiný, ač to možná někdy tak zvenčí může někomu připadat. Nemám nic proti těm, kteří si své pohledávky vymáhají bez asistence advokáta, nikdy jsem klientu nevnucovala podání žaloby kvůli výši své odměny. Pokud však už klienta zastupuji, tak u vědomí toho, že nesu plnou odpovědnost za odborný postup při zastupování a mám plnou povinnost mlčenlivosti (kterou v zákonném smyslu nikdo jiný klientu poskytnout nemůže). Domnívám se, že radikální zásahy do systému odměňování v soudním řízení může vytvořit velmi nespravedlivý stav tím, že úspěšný účastník soudního řízení ponese v konečném důsledku náklady řízení ze svého. Pokud tento záměr

bude prosazován, pak není daleko k otázce, komu tento stav prospěje - a můžeme si být jisti, že popsaný úspěšný účastník soudního řízení to jistě nebude.

Pokud se vrátím ke zmíněnému článku o tom, že advokátní komora jedná jako velmoc, pak si dovoluji upřesnit, že komora hájí zájmy advokátů (pro které je zase nejvyšším zájmem zájem klienta). Jako stavovská organizace není nedobytným hradem, ale plní své úkoly, které má ze zákona - nic více a nic méně. Pan Hůle volá po změně stavovské kultury v České advokátní komoře, aniž by blíže upřesnil, co tím přesně myslí. Pokud to má být ale spolupráce na bázi naznačovaných nepromyšlených úprav, pak je zřejmé, že společná řeč se může nalézt poměrně obtížně. Advokáti poskytují poradenství i těm, kdo si nemohou obstarat advokáta. Česká advokátní komora určuje v odůvodněných případech i bezplatná právní zastoupení advokátem v soudních sporech. Poradenství a informace klientům (ne vždy nutně za odměnu), advokáti poskytují běžně a berou to jako obvyklou součást jejich činnosti. O tom se může pan Hůle přesvědčit i prostým nahlédnutím na webové stránky České advokátní komory.

Takže - kdo se vlastně bojí advokátů a kdo je tu opravdu v tísní?

JUDr. Lenka Vidovičová,
advokátka, členka představenstva ČAK

[Advokátní kancelář JUDr. Lenky Vidovičové](#)

Zámečnická 3a
772 00 Olomouc

Tel.: +420 585 208 801

Fax: +420 585 208 805

e-mail: akvidovicova@akvidovicova

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [LEAGLE.ONE: Kdo pomůže dětem vybrat správnou cestu, když dnešní profese zítra nemusí existovat?](#)
- [Jindřich Fuka novým advokátem Aegis Law](#)
- [LEAGLE.ONE: Advokacie po nástupu AI: Kdo se přizpůsobí, získá náskok. Kdo ne, může zůstat pozadu](#)
- [Digitální důkazy z webu v soudním řízení: jak doložit, co bylo online zveřejněno?](#)
- [Český Deloitte Legal posiluje: Jiřina Procházková jmenována CE partnerkou](#)
- [V lednu přišel šok. Ze seznamu zmizely tisíce soudních překladatelů](#)
- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #11: Mezigenerační převod majetku: Největší chyba je neudělat nic](#)
- [Koupě nemovitosti v Rakousku: vedlejší náklady v praxi](#)
- [Žaloba v civilním právu procesním](#)
- [Legal Innovation Day 2026: AI v právu v praxi - inspirace, konkrétní řešení i prostor Libra](#)
- [KJT: přijedte do Varů diskutovat o problematice reparace škody a újmy](#)